

ABC-ul JUST 4 KIDS
- revista cadrelor
didactice -
- Mai 2025

ISSN 2668 0459
ISS N L266 8 0459

Socializarea la copiii preșcolari

prof.înv. preșcolar Aida Sadaka

Copilăria timpurie este o perioadă de dezvoltare rapidă, iar socializarea joacă un rol vital în modelarea viitorului copilului. Începe în preșcolar, unde mințile tinere se angajează în primele lor interacțiuni sociale în afara mediului familial. Această expunere timpurie la colegi, educatori și activități structurate pune bazele dezvoltării cognitive, emoționale și sociale a copilului.

Semnificația socializării timpurii

Importanța socializării

Socializarea timpurie nu se referă doar la întâlniri de joacă și a face prieteni; este un aspect crucial al dezvoltării generale a unui copil. În primii ani de viață, copiii sunt ca niște bureți, absorbind informațiile din jur.

Socializarea în această fază îi ajută pe copii să învețe cum să interacționeze cu ceilalți, să înțeleagă emoțiile și să dezvolte abilități sociale cruciale. Ea afectează dezvoltarea lor cognitivă, inteligența emoțională și competența socială în anii următori.

De ce este importantă

Socializarea este importantă pentru un copil din mai multe motive. Le oferă oportunități de a învăța abilități esențiale de viață, cum ar fi cooperarea, rezolvarea problemelor și eficiența.

Prin socializare, copiii își descoperă propria identitate și își dezvoltă sentimentul de apartenență la o comunitate mai mare. Mai mult, în timpul acestor interacțiuni timpurii ei învață empatia, care este un aspect fundamental al inteligenței emoționale.

Beneficiile socializării preșcolare

Dezvoltarea cognitivă

Socializarea preșcolară are un impact semnificativ asupra dezvoltării cognitive. Copiii se angajează în activități care le stimulează mintea, cum ar fi puzzle-uri, blocuri de construcție și proiecte de artă. De asemenea, participă la activități de grup care necesită cooperare și rezolvarea problemelor. Aceste experiențe promovează gândirea critică și creativitatea. Mai mult, socializarea la preșcolar favorizează dezvoltarea limbajului pe măsură ce copiii se angajează în conversații, ascultă povești și își extind vocabularul prin interacțiuni cu colegii și educatorii.

Abilități emoționale și sociale

Unul dintre cele mai semnificative avantaje ale socializării preșcolare este dezvoltarea abilităților emoționale și sociale. Copiii învață empatia, capacitatea de a înțelege și de a împărtăși sentimentele celorlalți. Ei dobândesc, de asemenea, abilități sociale importante, cum ar fi să-și facă prieteni, să rezolve conflicte și să coopereze cu ceilalți. Aceste abilități servesc drept elemente de bază pentru cultivarea unor relații puternice și dezvoltarea inteligenței emoționale. Socializarea preșcolară îi ajută pe copii să-și înțeleagă propriile emoții și pe cele ale semenilor lor. Ei învață să-și gestioneze sentimentele și să răspundă la emoțiile celorlalți în mod adecvat și constructiv.

Comunicare și inteligență emoțională

Limba și comunicare

Socializarea în preșcolar are un impact profund asupra abilităților de limbaj și comunicare. Copiii se angajează în conversații, ascultă povești și își exprimă gândurile și ideile. Aceste interacțiuni îmbunătățesc vocabularul și abilitățile de comunicare.

Expunerea la diverse modele lingvistice și accente într-un mediu preșcolar poate contribui la o dezvoltare puternică a limbajului. Pe lângă comunicarea verbală, abilitățile de comunicare non-verbală sunt, de asemenea, perfecționate în timpul socializării. Copiii învață să interpreteze limbajul corpului, gesturile și expresiile faciale, care sunt aspecte esențiale ale comunicării eficiente.

Inteligența emoțională

Inteligența emoțională este un aspect crucial al socializării în preșcolar. Copiii învață să-și recunoască și să-și gestioneze propriile emoții și să răspundă în mod corespunzător la emoțiile celorlalți.

Ei dezvoltă abilități precum ascultarea activă, empatia și rezolvarea conflictelor. Aceste abilități de inteligență emoțională sunt valoroase pe tot parcursul vieții, ajutând la relații sănătoase, luarea deciziilor și bunăstarea mentală.

Rolul pivot al educatorilor în socializarea preșcolară

Educatorii, adesea sub forma profesorilor preșcolari, sunt esențiali în modelarea experiențelor de socializare a copiilor în primii ani. Ele contribuie în mod semnificativ la crearea unui mediu favorabil și incluziv care hrănește interacțiuni sociale pozitive și dezvoltarea copilului.

1

Crearea unui mediu favorabil și incluziv

Explorare sigură: Educatorii stabilesc o atmosferă sigură și de susținere în care copiii pot explora liber împrejurimile lor, interacționează cu colegii și se pot implica în diferite activități. Acest mediu sigur permite copiilor să-și dezvolte încrederea și independența.

Expresie și individualitate: Educatorii calificați încurajează copiii să se exprime și să-și îmbrățișeze individualitatea. Ei recunosc că fiecare copil este unic și are propriile puncte forte și zone de creștere. Procedând astfel, ei promovează un sentiment de valoare de sine și de acceptare de sine în rândul copiilor.

2

Înțelegerea etapelor de dezvoltare

Interacțiuni adecvate vârstei: Educatorii posedă o înțelegere profundă a reperelor de dezvoltare la diferite vârste. Ei adaptează experiențele de socializare pentru a se alinia cu aceste repere, asigurându-se că copiii se angajează în interacțiuni adecvate vârstei. Această abordare facilitează progresul și creșterea copiilor într-o manieră de susținere.

Recunoașterea nevoilor diverse: Educatorii recunosc că copiii au nevoi și abilități diverse. Ei își ajustează predarea și îndrumarea pentru a se adapta acestor diferențe, făcând din socializare o experiență pozitivă și incluzivă pentru toți copiii, indiferent de caracteristicile sau provocările lor.

Îndrumare și cultivarea inteligenței emoționale

1

Îndrumare și comportament social pozitiv

Promovarea comportamentului social pozitiv: Profesorii joacă un rol esențial în promovarea comportamentului social pozitiv. Ei încurajează copiii să împărtășească, să ia pe rând și să colaboreze cu colegii lor. Aceste interacțiuni pun bazele cooperării și empatiei.

Modelarea comunicării eficiente: Educatorii servesc drept modele pentru comunicarea eficientă. Prin interacțiunile lor cu copiii și cu alți educatori, ei demonstrează cum să comunice cu respect, să asculte activ și să exprime gândurile și sentimentele în mod constructiv.

Intervenția în conflicte: Conflictul este o parte naturală a socializării. Educatorii sunt abili să identifice conflictele atunci când apar și să intervină într-o manieră care îi învață pe copii cum să rezolve diferențele în mod constructiv. Aceste abilități de rezolvare a conflictelor sunt esențiale pentru construirea de relații puternice și pozitive.

2

Cultivarea inteligenței emoționale

Îndrumare emoțională: Educatorii oferă îndrumări emoționale pentru a-i ajuta pe copii să-și înțeleagă și să-și gestioneze sentimentele. Ei îi învață pe copii cum să exprime emoțiile în moduri sănătoase și oferă sprijin în momentele emoționale provocatoare.

Educație empatică: Modelând empatia și subliniind importanța acesteia, educatorii promovează empatia ca valoare de bază în clasă. Ei încurajează copiii să ia în considerare sentimentele celorlalți și să răspundă cu bunătate și compasiune.

Sărbătorirea diversității și a incluziunii: Educatorii recunosc și celebrează diversitatea culturală în sala de clasă. Aceștia îi expun pe copii la diferite culturi, tradiții și perspective, stimulând aprecierea pentru bogata tapiserie a lumii. Sălile de clasă incluzive primesc copii cu diferite abilități și medii. Educatorii se asigură că fiecare copil se simte apreciat și inclus, promovând un sentiment de apartenență și acceptare.

Să învățăm copiii să iubească natura!

prof.înv.preșcolar Băluță Alexandrina

„Am primit lumea ca o moștenire pe care nu-i îngăduit nimănui să o deterioreze, ci pe care fiecare generație este obligată să o lase mai bună posterității” (J.Joubert)

Civilizația umană are un rol foarte important în evoluția ecosistemelor de pe planeta noastră, oamenii, din pacate, nu conștientizează influența pe care o au asupra mediului. În acest context, educarea maselor, în special a tinerei generații, în vederea însușirii unei concepții ecologice unitare, a devenit tot mai necesară.

Preocuparea față de mediu trebuie să fie o componentă esențială a dezvoltării morale, spirituale, sociale și culturale, a generațiilor actuale, motiv pentru care, se impune educarea tuturor cetățenilor în spirit ecologic, începând cu tânăra generație, aceasta fiind atât beneficiarul de mâine cât și factorul de decizie.

Importanța educației ecologice

La vârsta preșcolară educația ecologică are aceeași importanță ca și educația intelectuală, morală și estetică deoarece le transmite copiilor cunoștințe despre mediul înconjurător, le formează deprinderi de a proteja și a ocroti natura, atitudini și comportamente corecte față de mediul înconjurător.

Rolul grădiniței

Grădinița are rol important în implementarea educației ecologice, prin sensibilizarea factorilor care pot contribui la formarea copiilor cu privire la importanța realizării educației ecologice încă de timpuriu. Vârsta preșcolară este propice pentru a descoperi frumusețile naturii.

Activitățile artistice și cele de îndemânare în grădiniță

Perioada preșcolară este una dintre cele mai importante etape în dezvoltarea copilului. Este momentul în care se pun bazele personalității, ale inteligenței emoționale, ale creativității și ale deprinderilor motrice. În acest context, activitățile artistice și cele de îndemânare ocupă un loc central în procesul educațional desfășurat în grădiniță. Aceste activități nu sunt doar o formă de divertisment, ci reprezintă mijloace esențiale pentru dezvoltarea complexă a copilului – atât pe plan cognitiv și emoțional, cât și în ceea ce privește motricitatea fină și relaționarea socială.

prof.înv.preșcolar Andreea Dobrescu

Activitățile artistice – un limbaj universal al copilăriei

Forme de exprimare artistică

- Desenul liber și desenul dirijat
- Pictura cu pensula sau degetele
- Colajul (cu hârtie colorată, materiale textile, semințe etc.)
- Modelajul cu plastilină sau aluat
- Imprimarea și ștampilarea
- Tehnici mixte și activități experimentale

Beneficiile activităților artistice

- Stimularea imaginației și a creativității: Copilul este invitat să creeze lumi proprii, să experimenteze combinații de culori și forme, dezvoltând astfel gândirea divergentă.
- Exprimarea emoțională: Arta devine un mijloc prin care copilul își poate exterioriza trăirile, adesea greu de exprimat în cuvinte.
- Dezvoltarea simțului estetic: Prin contactul cu diverse materiale și tehnici, copiii învață să aprecieze frumosul și să-și formeze gusturi artistice personale.
- Învățarea prin joc: Activitățile artistice sunt, în esență, o formă de joc cu reguli minime, dar cu efecte educative profunde.

În grădiniță, copiii sunt încurajați să își exprime emoțiile, ideile și trăirile prin forme variate de activitate artistică. Aceste forme de exprimare oferă copilului libertatea de a explora și de a crea, fără a fi constrâns de reguli rigide sau de așteptări legate de rezultat.

Activitățile de îndemânare – dezvoltarea motricității fine

Activitățile de îndemânare sunt esențiale în pregătirea copilului pentru activitățile școlare viitoare, în special pentru scriere. Ele presupun o varietate de exerciții practice care implică manipularea obiectelor mici, precizia mișcărilor și coordonarea mână-ochi.

Exemple de activități de îndemânare:

- Decuparea cu foarfeca (sub supraveghere)
- Lipirea și asamblarea de colaje
- Plierea hârtiei (origami simplu)
- Înșirarea mărgelilor sau a pastei pe ață
- Cusutul cu ac gros și ață colorată
- Împletirea hârtiei sau a firelor
- Confecționarea de jucării sau obiecte decorative

Rolul educativ al activităților de îndemânare:

Rolul cadrului didactic și recomandări practice

Principii didactice importante

- Activitățile trebuie adaptate vârstei și nivelului de dezvoltare al copiilor.
- Se încurajează exprimarea liberă, fără impunerea unor „modele perfecte”.
- Se valorizează procesul creativ, nu doar produsul final.
- Se oferă feedback pozitiv și se evită comparațiile între copii.

Recomandări pentru educatori

- Organizați ateliere tematice: De exemplu, „Săptămâna Culoarelor”, „Micii Meșteșugari” sau „Artă cu materiale din natură”.
- Folosirea materialelor variate: Introduceți treptat noi materiale pentru a menține interesul viu.
- Creați un colț permanent de creație în sala de grupă, accesibil zilnic copiilor.
- Evitați corectările excesive sau impunerea unui „model” – scopul este exprimarea liberă.
- Documentați lucrările copiilor pentru a le oferi validare și motivație.

Recomandări pentru părinți

- Oferiți acasă spațiu și materiale pentru creativitate, chiar dacă presupune puțină dezordine.
- Lăudați efortul, nu doar rezultatul: „Îmi place cum ai gândit desenul!” este mai valoros decât „E frumos!”.
- Implicarea părinților în ateliere comune (părinte-copil) organizate la grădiniță.
- Acceptați ritmul copilului – unii pot fi mai reticenți la început.

Educatorul are un rol-cheie în organizarea și conducerea activităților artistice și de îndemânare. Acesta trebuie să creeze un mediu deschis, stimulat și sigur, unde fiecare copil să se simtă încurajat să experimenteze și să creeze. De asemenea, materialele utilizate trebuie să fie variate, accesibile și sigure. Reciclarea creativă poate deveni un prilej de educație ecologică, iar includerea unor materiale din natură stimulează simțurile și conectarea cu mediul.

În concluzie, activitățile artistice și cele de îndemânare nu doar că susțin dezvoltarea holistică a copilului, ci contribuie la formarea unui viitor adult creativ, empatic și echilibrat. Educația timpurie are datoria de a cultiva aceste abilități prin metode jucăușe, dar profund formative. Investind în libertatea de a crea, investim în inteligența emoțională, în autonomie și în bucuria copilului de a descoperi lumea.

Relația dintre psihomotricitate și formarea abilităților de scris-citit

În primii ani de viață, copilul parcurge o serie de etape în creșterea și dezvoltarea sa. Una dintre cele mai importante componente a acestor etape este psihomotricitatea – o punte între corp și minte, între acțiune și gândire. Dincolo de rolul său în dobândirea autonomiei motorii, psihomotricitatea are un rol important în formarea abilităților de scris și citit.

În timpul creșterii și dezvoltării copilului, motricitatea capătă multiple valențe, având în vedere că, prin aptitudinile pe care le crează, se realizează adaptarea comportamentului la situații noi și diferite. Scrierea este o activitate complexă, care presupune sinergia între mai multe sisteme: vizual, motor, cognitiv și lingvistic. Pentru a putea scrie, copilul trebuie să recunoască și să reproducă forme grafice, să organizeze spațiul din pagină, să mențină o poziție corporală stabilă și să coordoneze mișcări fine cu o intensitate și o durată adaptate sarcinii.

Dobândirea scrierii necesită un anumit grad de dezvoltare a motricității și psihomotricității într-un raport direct proporțional. Evoluția motricității și psihomotricității poate fi urmărită la vârsta preșcolară prin intermediul desenului, care reprezintă un mijloc de exprimare și comunicare. În perioada preșcolară, desenul este un indicator important al maturității psihomotorii.

Evoluția actului grafic la preșcolari

Însușirea mișcării (între 3 și 4 ani)

La această vârstă, copilul învață să țină corect instrumentele de scris. Activitățile grafice constau în mișcări largi, dezordonate, cu trasarea de linii, cercuri sau spirale. Prin trasare și colorare, copilul își exersează controlul muscular și precizia gestului.

Însușirea sensului scrierii (între 5 și 6 ani)

În această etapă, copilul descoperă că scrierea nu este doar un exercițiu grafic, ci are un sens. Începe să înțeleagă direcția de scriere (de la stânga la dreapta, de sus în jos) și relația dintre sunet și literă. Activitățile grafice se îmbină cu exercițiile de fonetică, consolidând legătura dintre vorbire și scris.

Însușirea formei literei (între 4 și 5 ani)

Copilul devine mai atent la formele pe care le reproduce. Apare interesul pentru litere, iar prin exerciții de trasare peste contururi sau prin reproducerea de modele simple, începe să învețe cum arată și cum se formează literele mari de tipar. Activitățile grafice contribuie la memorarea formelor și la dezvoltarea orientării spațiale.

Trecerea de la folosirea simbolică a scrierii (între 6 și 7 ani)

În această etapă, copilul începe să folosească scrierea în mod funcțional, nu doar ca joc sau imitație. Scrisul devine un mijloc de comunicare: copilul formulează propoziții simple, sau mesaje, chiar dacă uneori cu greșeli gramaticale. Este o perioadă în care exprimarea prin cuvinte scrise capătă sens și scop personal.

Evoluția de la mâzgăleli spontane la forme recognoscibile și, ulterior, la scriere se face progresiv, prin rafinarea coordonării vizuo-motorii și a percepției spațiale. Activitățile grafice precum trasarea, colorarea în contur, reproducerea de modele sau jocurile de unire a punctelor nu sunt doar recreative, ci și profund formative.

Înțelegerea acestui proces le permite cadrelor didactice să respecte ritmul individual de dezvoltare al fiecărui copil și să acorde o atenție specială construirii unei baze psihomotorii solide, înainte de inițierea scrisului propriu-zis. O abordare grăbită sau o presiune prematură poate genera efecte negative, precum frustrarea, respingerea activităților grafice sau chiar apariția unor dificultăți de învățare. De asemenea, educatorii recomandă părinților să încurajeze jocurile care stimulează imaginația și creativitatea, activitățile fizice care ajută la dezvoltarea abilităților motorii fine și grosiere, și să evite presiunea de a-i învăța pe copii scrisul prea devreme.

Importanța regulilor la grădiniță și acasă & Somnul de la grădiniță

Importanța regulilor

Stabilirea regulilor în educația timpurie are un rol esențial în dezvoltarea personalității copilului, a comportamentului social și a autonomiei. Atât în mediul familial, cât și în cel educațional, regulile oferă un cadru de siguranță, previzibilitate și susțin dezvoltarea autocontrolului și responsabilității. Copiii au nevoie de limite clare și constante pentru a înțelege așteptările și consecințele propriilor comportamente (Golu, 2010).

La grădiniță, regulile contribuie la crearea unui climat pozitiv și la buna desfășurare a activităților educaționale. Respectarea regulilor în grup încurajează cooperarea, empatia și dezvoltarea abilităților sociale. Potrivit lui J. Piaget, copiii de vârstă preșcolară trec printr-un stadiu în care regulile sunt înțelese ca absolute și neschimbabile, ceea ce face ca rolul adultului să fie crucial în modelarea unui comportament echilibrat (Piaget, 1965).

Educatorul are datoria de a construi împreună cu copiii un set de reguli pozitive, explicite și adaptate nivelului lor de înțelegere. În familie, părinții sunt primii educatori ai copilului, iar coerența între regulile de acasă și cele de la grădiniță este vitală pentru dezvoltarea unei conduite stabile.

prof.înv.primar Manolache Oana Denisa

Somnul de la grădiniță

Ce beneficii există pentru copii să înveți să lucrezi în echipă?

1

Promovează interdependența și autonomia

Odată cu obsesia societății pentru independență, munca în echipă favorizează exact opusul: o conștientizare a interdependenței, că toți depindem unii de alții pentru ca lucrurile să meargă bine. De asemenea, autonomie, deoarece, pentru ca totul să meargă bine, fiecare membru al grupului trebuie să-și asume responsabilitatea pentru partea sa din muncă.

2

Îmbunătățește abilitățile sociale

Lucrul în echipă necesită negociere, exprimarea punctelor de vedere (adesea opuse) cu respect, ascultarea, respectarea colegilor și empatia cu aceștia. Este un master în abilități sociale pentru băieți și fete, care, ca urmare, ajunge să aibă un impact pozitiv asupra relațiilor personale dintre studenți.

3

Învăț să învețe și dezvoltă o atitudine critică

Învățând să înveți. Aceasta este una dintre marile provocări cu care se confruntă școlile cu elevii lor: să-i învețe să învețe. Prin munca în echipă, copiii, interacționând cu semenii lor, își construiesc propriile cunoștințe și, prin urmare, își dezvoltă gândirea critică. Și nu numai atât, ei dezvoltă și o atitudine critică față de ei înșiși prin analiza muncii lor și a funcționării grupurilor și a membrilor acestora.

4

Promovează diversitatea și egalitatea de șanse

Fiecare elev este diferit de altul, cu nevoi și abilități specifice. Lucrul în echipă permite profesorilor să abordeze mai bine această diversitate și, de asemenea, să egalizeze elevii, deoarece unii pot învăța din abilitățile și cunoștințele altora. Există un schimb constant al acestor cunoștințe și o mai mare acceptare a diferențelor.

5

Împreună este mai bine

În era individualismului, munca în echipă îi face pe copii conștienți de valoarea echipei, a grupului și a întregului. Este mult mai ușor să atingem obiectivele atunci când sunt împărțite. Lucrul în echipă promovează responsabilitatea, solidaritatea, empatia și respectul. Împărtășirea și obținerea unui consens pentru a colabora cu ceilalți îi ajută pe copii să obțină o perspectivă mult mai largă asupra modului în care funcționează totul.

Educarea copiilor noștri este o sarcină complexă. Și în cadrul acestui proces, parenting-ul bazat pe valori trebuie să includă aspecte importante precum munca în echipă. Nimic nu funcționează mai bine cu copiii decât predarea prin exemplu. Micuții noștri învață mai mult din ceea ce observă de la noi, care sunt modelele lor, decât din ceea ce le spunem sau le învățăm în școală. Jocul este cheia: folosește-l în avantajul tău. Mediul natural de învățare al copiilor este jocul. Așa că folosește-l pentru a-i învăța să lucreze în echipă.

Educația emoțională – fundamentul unei copilării echilibrate

Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, abilitățile emoționale ale copiilor devin la fel de importante ca cele cognitive. În cadrul grădiniței, educația nu mai înseamnă doar alfabetizare sau socializare, ci și formarea inteligenței emoționale. Aceasta presupune învățarea identificării, exprimării și gestionării emoțiilor – competențe esențiale în formarea unui adult echilibrat.

Ce este educația emoțională?

Recunoașterea emoțiilor

Educația emoțională este procesul prin care copilul învață să recunoască și să denumească emoțiile proprii și ale celorlalți.

Înțelegerea cauzelor

Copilul înțelege cauzele și consecințele emoțiilor.

Reglare emoțională

Dezvoltă abilități de reglare emoțională.

Empatie și respect

Învață să manifeste empatie și respect față de ceilalți.

Potrivit psihologului Daniel Goleman, cel care a popularizat termenul de „inteligență emoțională”, succesul în viață depinde în mare măsură de abilitatea de a gestiona emoțiile, nu doar de coeficientul de inteligență (IQ) (Goleman, 1995).

Importanța educației emoționale în copilăria timpurie

Primii ani din viață sunt cruciali pentru formarea conexiunilor neuronale ce susțin dezvoltarea emoțională. Studiile din neuroștiințe arată că experiențele emoționale timpurii au un impact direct asupra structurii și funcționării creierului (Shonkoff & Phillips, 2000).

Copiii care dezvoltă o bună inteligență emoțională în grădiniță:

- au relații sociale mai pozitive
- își gestionează mai bine frustrările și conflictele
- manifestă o mai mare deschidere spre învățare
- sunt mai empatici și mai puțin predispuși la comportamente agresive

Cum sprijinim educația emoțională în grădiniță

La grădiniță, abordăm educația emoțională prin activități adaptate vârstei copiilor, într-un mediu sigur și empatic:

1

Rutine de identificare a emoțiilor

Folosim „panouri ale emoțiilor” sau „termometre afective” pentru a-i ajuta pe copii să spună cum se simt: fericit, trist, supărat, confuz. Acest obicei le dezvoltă vocabularul emoțional și capacitatea de introspecție.

2

Povești și literatură emoțională

Lectura unor cărți precum „Monstrulețul emoțiilor” de Anna Llenas sau „Ghici cât de mult te iubesc” de Sam McBratney oferă prilejul de a discuta despre trăiri, relații și soluții.

3

Jocuri de rol și teatru

Simulăm situații din viața reală și învățăm reacții adecvate în fața conflictelor sau neînțelegerilor. Copiii se pun „în papucii celuilalt” și învață empatia.

4

Spații de liniștire (colțul emoțiilor)

Un loc liniștit în clasă unde copiii pot merge când simt că au nevoie de o pauză emoțională. Aici găsesc jucării senzoriale, cărți cu mesaje pozitive și fișe de respirație calmantă.

5

Tehnici de autoreglare emoțională

Exersăm împreună respirația adâncă, mișcări de relaxare, meditații ghidate scurte sau formule magice precum „Mă opresc, respir, mă liniștesc”.

Vorbim, ne jucăm, creștem – cum învață copiii preșcolari să comunice

Când un copil spune primul său cuvânt, pare că o nouă lume se deschide. Deodată, în loc de plânsete sau gesturi, vine un „mama” sau un „apa” spus cu zâmbet și emoție. Dezvoltarea limbajului la copilul preșcolar este una dintre cele mai fascinante și importante etape ale copilăriei. În primii ani de viață, copilul trece de la gângurit la propoziții întregi, de la simple cereri la întrebări complexe și povești imaginative.

Încă din primul an de viață, copilul comunică: prin sunete, priviri, zâmbete și mișcări. Aceste forme nonverbale pregătesc terenul pentru limbajul propriu-zis. Psihologii afirmă că „limbajul nu este o însușire înăscută, ci o capacitate care se formează și se dezvoltă prin învățare activă” (Golu, Zlate & Verza, 1998, p. 180). De aceea, mediul în care crește copilul contează enorm.

La grădiniță, limbajul devine și mai important. Aici, copiii învață să vorbească nu doar cu părinții, ci și cu alți copii și cu doamna educatoare. Își spun povești unii altora, pun întrebări, repetă cântece și poezii. Toate acestea îi ajută să-și dezvolte vocabularul și să capete încredere în ei.

Importanța cunoașterii mediului înconjurător în grădiniță

În contextul actual al provocărilor ecologice globale, educația pentru mediu devine esențială încă din primii ani de viață. Grădinița, ca prim cadru educațional formal, joacă un rol crucial în formarea unei conștiințe ecologice timpurii. Prin activități adaptate vârstei, copiii pot învăța să iubească, să respecte și să protejeze natura, dezvoltând astfel comportamente responsabile față de mediul înconjurător.

Grădinița oferă un mediu propice pentru introducerea conceptelor ecologice, adaptate nivelului de înțelegere al copiilor. Activitățile desfășurate aici contribuie la formarea unor obiceiuri sănătoase și la dezvoltarea gândirii logice. Studiile arată că implicarea copiilor în proiecte de reciclare sau îngrijirea plantelor îi ajută să înțeleagă concepte precum responsabilitatea și colaborarea, pregătindu-i pentru roluri active în comunitate.

Puterea poveștilor

De ce poveștile nu sunt doar cuvinte, ci ferestre către inimă și minte

În fiecare zi, în sălile de grupă, se deschid lumi magice: printr-o carte de povești, un personaj năzdrăvan sau o aventură spusă la ora de culcare. Pentru cei mici, poveștile nu sunt doar simple narațiuni – ele sunt punți către emoții, învățături și imaginație.

În lumea minunată a copilăriei, poveștile sunt mai mult decât simple întâmplări spuse la culcare. Ele sunt punți spre imaginație, lecții despre bunătate, curaj și prietenie, și, uneori, primele cărămizi în formarea sufletului unui copil.

Importanța activităților fizice și a timpului în aer liber

Activitățile fizice sunt esențiale în dezvoltarea copiilor preșcolari, iar grădinița este locul ideal unde aceștia pot învăța să aprecieze mișcarea și să își dezvolte abilități motorii fundamentale. În această perioadă de vârstă fragedă, activitățile fizice nu doar că îmbunătățesc sănătatea fizică, dar joacă un rol important și în dezvoltarea psihologică și socială a celor mici.

Copilăria este o etapă magică, în care fiecare pas, fiecare descoperire și fiecare zâmbet contribuie la formarea unui adult sănătos, echilibrat și fericit. În acest drum de creștere, joaca liberă și timpul petrecut în aer liber au un rol fundamental, adesea subestimat în graba cotidiană. La grădiniță, însă, ele ocupă un loc de cinste, fiind considerate parte esențială din educația timpurie.

Lapbook – o metodă educațională revoluționară

Lapbook-ul este o metodă educațională interactivă și creativă, populară în special în învățământul primar și preșcolar, dar utilizabilă și pentru alte niveluri. Aceasta implică realizarea unui dosar sau "carte" din carton pliabil în care sunt adunate informații vizuale, texte scurte și diverse activități interactive legate de un anumit subiect.

Ce este un Lapbook?

Un lapbook este, de fapt, un mini-dosar realizat de elevi sau copii pentru a organiza și prezenta informațiile pe care le-au învățat despre un anumit subiect. Acesta include adesea:

- imagini sau desene tematice
- mini-cărți (sub formă de cartonașe pliate) cu explicații sau definiții
- activități interactive: ferestre pliante, buzunare, grafice, grafice comparative
- informații esențiale despre temă: concepte-cheie, date, fapte relevante, evenimente importante etc.

Cum funcționează metoda Lapbook?

1

Alegerea temei

Educatorul sau elevul alege o temă de interes (de exemplu, un animal, o țară, un eveniment istoric, etc.).

2

Organizarea materialului

Materialul informativ este împărțit în secțiuni pe care elevul le va explora și va lucra la ele separat.

3

Realizarea dosarului

Se folosește un dosar pliabil din carton sau hârtie mai groasă. În interiorul acestuia se lipesc sau atașează toate elementele interactive.

4

Prezentarea temei

La final, elevul poate prezenta lapbook-ul, explicând ce a învățat. Acest pas contribuie la consolidarea informațiilor și îmbunătățirea abilităților de comunicare.

Avantajele metodei Lapbook

Interactivitate și creativitate

Copiii își dezvoltă abilitățile de organizare, design și creativitate.

Consolidarea cunoștințelor

Conținutul este prezentat într-o formă vizuală și practică, ceea ce ajută la înțelegerea și reținerea informațiilor.

Învățare personalizată

Lapbook-ul permite copiilor să exploreze și să personalizeze subiectul în funcție de interesele și nivelul lor de înțelegere.

Dezvoltarea abilităților de cercetare și sinteză

Elevii învață să caute informații și să le organizeze logic și atractiv.

Metoda lapbook este apreciată pentru faptul că transformă procesul de învățare într-o activitate captivantă și memorabilă, în care elevii nu doar primesc informația, ci o construiesc și o explorează în mod activ.

Exemple de teme pentru lapbook-uri

Științe

- Sistemul solar
- Animale
- Anotimpuri
- Tipuri de plante
- Ecologie

Istorie

- Perioade istorice (Antichitate, Evul Mediu)
- Biografii ale unor personalități istorice
- Războaie importante

Geografie

- Țări
- Continente
- Ecosisteme

Literatură

- Autori cunoscuți
- Tipuri de poezie
- Povești clasice

Personalitatea învățătorului de azi

prof. învă. primar Bănică Daniela

În contextul unei societăți marcate de schimbări accelerate, de diversitate culturală și de acces neîngrădit la informație, personalitatea învățătorului capătă o semnificație esențială în actul educațional. El nu mai este perceput ca un simplu furnizor de cunoștințe, ci ca un model de conduită, un ghid afectiv și intelectual pentru elevi.

Într-o lume în care provocările educației devin din ce în ce mai complexe, a fi învățător presupune nu doar competență profesională, ci și o structură morală solidă, o atitudine empatică și o deschidere autentică spre nou.

Outdoor Activities for Scoala Altfel

prof. Ruxandra Florea

Most of the time students study English in their classroom writing and speaking while sitting on chairs most of the time. But what if there was a way for students to interact with the language even when they are not in their classrooms? A great way to motivate learners is to play outdoor games with them and try different types of activities. If the weather is sunny and warm, teachers can take advantage of it and take students outside to burn off some energy and learn English in the process.

1	2	3
The Cup Game Clap, clap then hit the table with the syllables of the table "table, table". Clap again and then pick the cup straight up and set it down. Then you are going to clap again, clap then sweep the cup upside down sweep. Hit the top, hit the table, grab the bottom, put your hand down, put the cup down. Now, if you are playing with other people. When you put the cup down is when you slide the cup over to the next person and grab the new cup. Clap clap Table table clap up down Clap sweep top table bottom hand down	Running Dictation Have students in separate groups and each group has a separate paper and a pen. One representative from each group is going to run to the teacher on the other side of the field, for example. Teacher orally tell them a sentence that is in the grammar structure that they have been working with. They have to memorize the sentence and run back to their team, report it to another member team that writes it down.	Reverse Running Dictation Have students write samples of sentences before and then teacher tapes them on different objects – Frisbees, water bottles, old lids of ice cream containers. Attach sentences on heavy containers. Students will be in two teams – the runners and the throwers. The throwers are going to take them all the sentences and thrown them as far as they can and the runners will run after them, find them, memorize them, run back to teachers and report the sentence.

Run and Match

Have students on one side of the field and all the words on the other side of the field. This can be adapted to all sorts of aspects of grammar and vocabulary. Runners need to run and find definitions, synonyms, opposites, half of sentences.

Run to Unscramble

Create the same sentences, but in different colours and cut up all the individual words and mix them all together. Students in teams send one representative, in the middle of the field, grab one word and bring it back to their team. Little by little the teams will start to assemble all different words of the same sentence.

Bibliography: Knight, Sara. Forest School and Outdoor Learning in the Early Years. 2nd ed., Los Angeles, California, Sage, 2013. Powell, Garry. Outdoor Education at School. 14 Dec. 2022. Barron, Paul. Games, Ideas and Activities for Primary Outdoor Learning. Pearson UK, 6 Sept. 2013.

Activitățile de tip parteneriat școală-familie și importanța acestora

prof. înv. primar Papuc Bianca

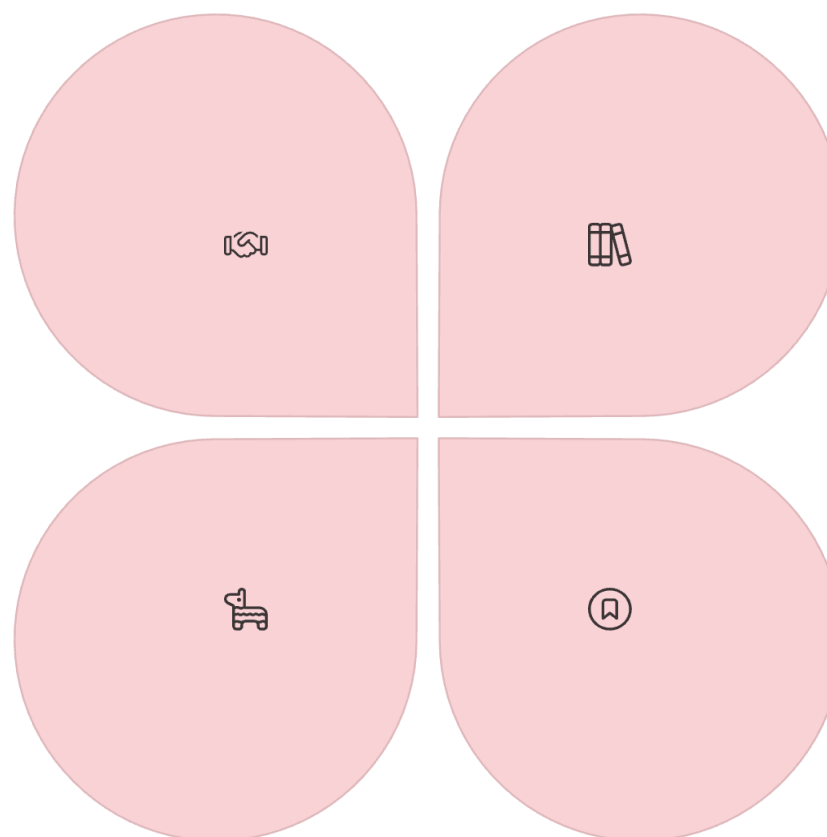
Relația dintre școală și familie este esențială pentru dezvoltarea armonioasă și echilibrată a copilului. Prin activități variate și adaptate contextului educațional, cadrele didactice și părinții pot lucra împreună pentru a oferi copiilor un mediu de învățare echilibrat, motivant și incluziv. Potrivit unor autori în domeniul educației, precum Epstein (2009) și Claff (2007), implicarea părinților în activitățile școlare aduc beneficii semnificative nu doar elevilor, ci și părinților, cadrelor didactice.

Ședințele cu părinții

Reprezintă un mijloc esențial prin care școala menține o legătură cu familia, iar acestea facilitează schimbul de informații și prezentarea obiectivelor educaționale. Părinții pot adresa întrebări, pot veni cu sugestii sau pot semnală diverse situații.

Evenimente speciale

Ziua Tatălui, Ziua Mamei, Târgul de Crăciun sunt evenimente cu o încărcătură emoțională puternică, atât pentru copii, cât și pentru părinți. Pot fi organizate ca evenimente dinamice, cu activități sportive și concursuri între echipe formate din părinți și copii.

Cititul în fața clasei

Părinții sunt invitați să citească în fața clasei o carte din biblioteca personală, cu o semnificație aparte pentru ei. Alegerea unei cărți care a avut un impact emoțional sau intelectual puternic permite copiilor să vadă în părinți modele de lectură.

Biblioteca vie

Presupune ca părinții să vină la școală pentru a prezenta meseriile lor, într-un format interactiv, asemănător unei cărți care „vorbește”. Această metodă inovatoare ajută copiii să înțeleagă diversitatea profesiilor.

Copiii sunt beneficiarii direcți ai acestei colaborări, se dezvoltă într-un mediu armonios, unde învățarea este susținută din toate direcțiile. Astfel, parteneriatul școală-familie devine nu doar o strategie, ci o necesitate și un mod de a construi viitorul împreună.

Conflictul în clasa de elevi

prof. înv. primar: Dicu Elena Grațîela

Când ne gândim la termenul „conflict”, primele cuvinte care ne vin în minte sunt „neînțelegere”, „ceartă”, sau chiar „bătăie”, în cazul în care cei implicați nu sunt dispuși să „cedeze locul” celuilalt, fie având dreptate ori ba. Conflictele ne marchează viața, zi de zi fiind bombardați de aceste „fricțiuni” care ne determină să ne apărăm cu ardoare.

În clasa de elevi, conflictele își fac apariția în orice moment al zilei, de la începutul și până la sfârșitul programului. Elevii, vulcanici din fire, și fără a cunoaște acele tehnici ce fac totul să pară mai puțin „negru” decât este, trebuie îndrumați și pregătiți pentru adevăratele dezacorduri care îi vor întâi mai târziu în viață.

Strategii de gestionare a conflictelor

Evitarea

Prin evitarea unui conflict se înțelege ignorarea situației, lăsând elevii să-și rezolve „problemele” singuri sau îndrumarea la profesorul diriginte sau chiar la director.

Însă nu știm că evitând conflictele dintre elevi, dăm de înțeles acestora că preocuparea pentru ei este scăzută sau absentă, ceea ce duce la frustrare la nivel individual și relațional din partea lor, conflictul putând să reapară sau să dea naștere altora mai complexe.

Acomodarea sau aplanarea

Acomodarea sau aplanarea conflictelor este o altă metodă de a aborda micile neînțelegeri, ceea ce duce la o acceptare sau consimțire a celor propuse de cele două părți, preocuparea profesorului pentru acestea fiind ridicată, dar care duce la relația de „eu pierd, tu câștigi”.

Situația se termină tot cu o frustrare la nivel individual (al acelei părți care cedează), relație ce durează atâta timp cât cei implicați sunt dispuși să se tolereze în continuare.

Compromisul

Compromisul este modalitatea în care „eu câștig ceva și pierd altceva, tu pierzi ceva și câștigi altceva”, modalitate ce duce la un nivel moderat de satisfacție și dezvoltare individuală și relațională.

Preocuparea pentru elevi este una medie, moderată, chiar pragmatică, deoarece conflictul dispare, însă părțile rămân cu o stare de nemulțumire.

Strategii de gestionare a conflictelor

Evitarea

Prin evitarea unui conflict se înțelege ignorarea situației, lăsând elevii să-și rezolve „problemele” singuri sau îndrumarea la profesorul diriginte sau chiar la director.

Însă nu știm că evitând conflictele dintre elevi, dăm de înțeles acestora că preocuparea pentru ei este scăzută sau absentă, ceea ce duce la frustrare la nivel individual și relațional din partea lor, conflictul putând să reapară sau să dea naștere altora mai complexe.

Acomodarea sau aplanarea

Acomodarea sau aplanarea conflictelor este o altă metodă de a aborda micile neînțelegeri, ceea ce duce la o acceptare sau consimțire a celor propuse de cele două părți, preocuparea profesorului pentru acestea fiind ridicată, dar care duce la relația de „eu pierd, tu câștigi”.

Situația se termină tot cu o frustrare la nivel individual (al acelei părți care cedează), relație ce durează atâta timp cât cei implicați sunt dispuși să se tolereze în continuare.

Compromisul

Compromisul este modalitatea în care „eu câștig ceva și pierd altceva, tu pierzi ceva și câștigi altceva”, modalitate ce duce la un nivel moderat de satisfacție și dezvoltare individuală și relațională.

Preocuparea pentru elevi este una medie, moderată, chiar pragmatică, deoarece conflictul dispare, însă părțile rămân cu o stare de nemulțumire.

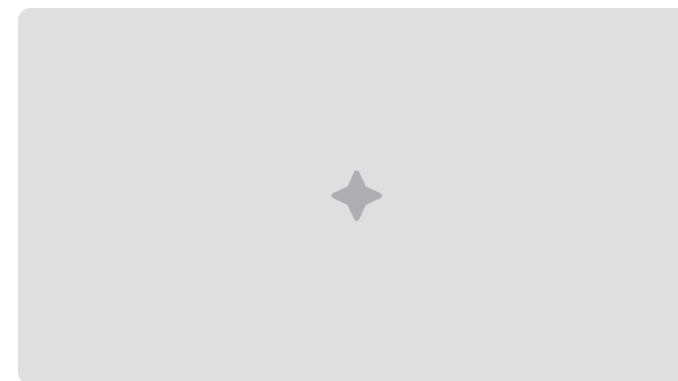
Strategii interactive de gestionare a conflictelor

Colaborarea și competiția

Ultimele două strategii, colaborarea și competiția sunt cele mai des întâlnite strategii interactive de care profesorii profită cu succes.

Colaborarea ambelor părți duce într-adevăr la rezolvarea conflictului și totodată și la un nivel crescut de satisfacție și dezvoltare atât individuală, cât și relațională.

Competiția însă poate fi ușor răstălmăcită, deoarece poate declanșa alte conflicte, dar „mânuită” cu grijă, poate deveni cea mai distractivă metodă folosită în spațiul de afirmare.

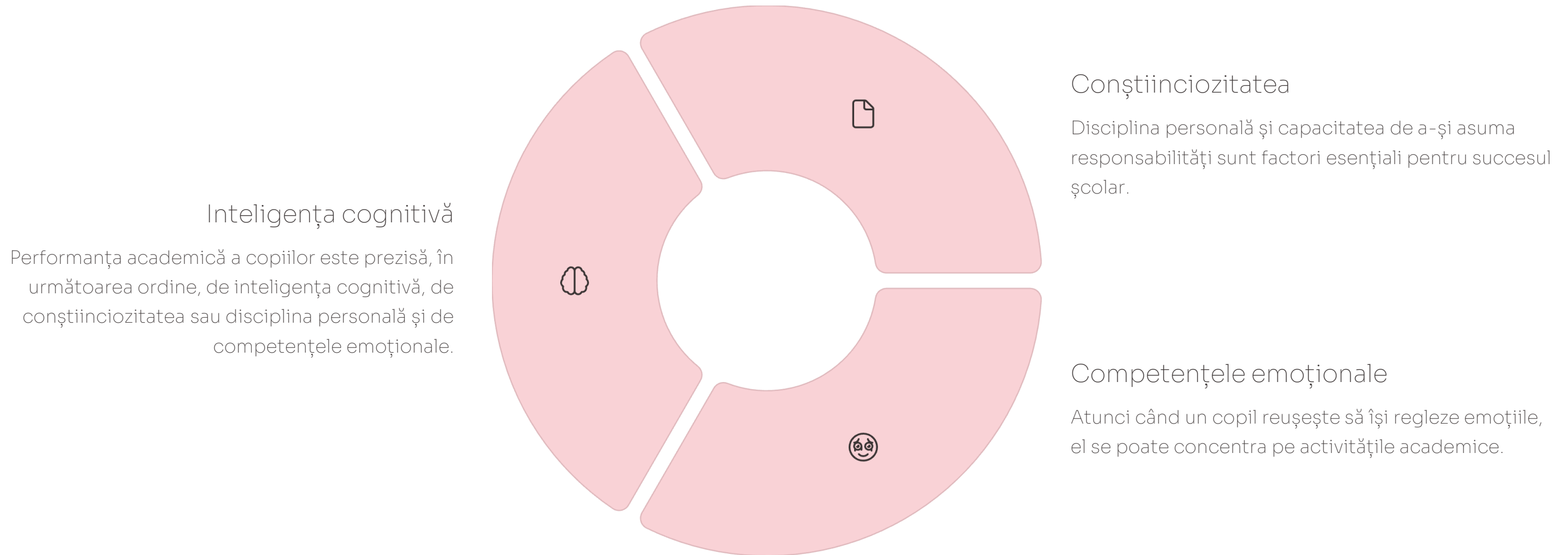
Folosită la orele de dirigenție sau la orele de limbă și comunicare, competiția pregătește elevul să facă față nu numai neînțelegerii în sine, dar și a timpului scurt în care trebuie să acționeze pentru a se ajunge la rezolvarea acesteia.

O unealtă interesantă ce poate fi folosită în timpul competițiilor ar putea fi Roata Rezolvării Conflictelor, o simplă schemă ce oferă elevilor ocazia de a-și cunoaște opțiunile. Odată arătată elevilor, Roata Rezolvării Conflictelor poate duce la discuții captivante.

Bibliografie: Group Processes in the Classroom – R.A. Schmuck, P.A. Schmuck, Dubuque: Wm. C. Brown Publishers, 1992; Competențe în comunicare – Performanță în Educație – Program de formare destinat cadrelor didactice din învățământul preuniversitar – O. Pânișoară, C.L. Oprea, Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică "I. L. Caragiale", București, 2012; Ghid pentru managementul clasei – Justin R. Setty, Ineu, Arad, 2012

Factorii care contribuie la performanța școlară

prof. învăț. primar Florența Protopopescu

Nevoile emoționale de bază ale copilului sunt: supraviețuirea (hidratare, mâncare, siguranță fizică, sănătate, odihnă, mișcare), conectarea (să fii văzut, auzit, înțeles, luat în seamă, să primești și să oferi sprijin, afecțiune, atenție), vitalitatea (joacă, energie, umor, optimism, curiozitate, spontaneitate), acceptarea (înțelegerea și acceptarea diferențelor dintre noi, compasiune, respect), apartenența (colaborare, implicare, cooperare, asumare, generozitate, egalitate), identitatea (să fii conectat cu tine, să îți fie ușor să îți dai seama ce ai nevoie, să îți cunoști limitele, lucrurile care îți plac și care îți displac, să îți fie confortabil să vorbești despre ele), autonomie (să poți lua decizii potrivite pentru tine, în acord cu vârsta, să îți asumi deciziile, inclusiv atunci când greșești, să îți fie ușor să îți controlezi stările și reacțiile, să ai disciplină personală, să te simți încrezător).

Cum îi învățăm pe copii să își dezvolte abilitățile de a împărți cu ceilalți?

prof. învă. primar Cuțar Cătălina

Formarea deprinderii de a împărți cu ceilalți este un proces esențial în dezvoltarea socială a elevilor, mai ales în clasele primare. Iată câteva metode eficiente prin care îi putem învăța pe elevi să învețe generozitate și să fie dispuși să împartă:

1. Prin exemplul personal - Elevii învață cel mai bine prin imitare. Dacă profesorul împărtășește materiale, timp, atenție și vorbește deschis despre importanța colaborării, copiii vor imita acest comportament.
2. Povești și jocuri cu morală - Este important să folosim povești care evidențiază valoarea generozității și a împărțirii, iar discuțiile de după ajută elevii să reflecteze și să învețe despre valorile pe care dorim să le insuflăm.
3. Activități de grup - Organizăm activități care necesită colaborare și împărțirea resurselor (ex: construcții din Lego, desen colectiv, jocuri de echipă). La final, îi ntream cum s-au simțit împărțind.

Jocuri și activități pentru dezvoltarea generozității

Cutia cu Generozitate

Materiale: O cutie, bilețele cu gesturi de generozitate (ex: „Oferă-ți rândul cuiva”, „Dă un compliment”).

Fiecare elev trage un bilet și îndeplinește misiunea în timpul jocului sau pauzei.

Ce învață: Concretizarea comportamentului altruist.

Magazinul Prieteniei

Fiecare copil are un număr de „monede” simbolice (ex: inimi, stele), și pot „cumpăra” lucruri (cuvinte frumoase, ajutor, desene).

Se încurajează oferirea voluntară a monedelor colegilor.

Ce învață: Valoarea gesturilor și a schimbului generos.

Roata Împărțelii

Roata conține sarcini precum: „Oferă o gustare”, „Ajută un coleg”, „Dă voie cuiva să aleagă primul”.

Se folosește zilnic sau săptămânal în clasă.

Ce învață: Reciprocitate, responsabilitate socială.

Activități interactive

Cadoul invizibil

Fiecare elev scrie ceva frumos despre un coleg, fără să se semneze. Toate „cadourile” se distribuie la întâmplare.

Ce învață: Bucuria de a oferi și de a primi fără a aștepta ceva în schimb.

Împărțim pentru a câștiga

Elevii primesc un număr limitat de resurse (jetoane, cartonașe) pentru o sarcină comună. Doar împărțind echitabil pot rezolva sarcina (ex: un puzzle colectiv, construcție LEGO).

Ce învață: Importanța cooperării și distribuției juste.

Este important să conștientizăm că dezvoltarea abilităților sociale este un proces gradual și că fiecare copil se dezvoltă în ritmul propriu.

Evaluarea Națională pentru clasa a II-a

prof. învă. primar Corina Jianu și prof. învă. primar Oana Alexandru

Evaluarea Națională la clasa a II-a poate avea un impact semnificativ asupra elevilor, chiar dacă nu este o evaluare cu miză academică, neinfluențând media sau trecerea în clasa următoare. Impactul poate fi atât pozitiv, cât și negativ, în funcție de modul în care este abordată de către școală, părinți și cadrul didactic.

Impactul pozitiv

- Familiarizarea elevilor cu formatul evaluărilor, ce contribuie semnificativ la reducerea anxietății pentru viitoarele situații similare
- Întărirea încrederii în forțele proprii, conștientizarea progresului
- Gestionarea mult mai eficientă a timpului și a atenției
- Identificarea timpurie a dificultăților de învățare

Impactul negativ

Made with **GAMMA**

Elevii și conflictele în perioada școlarității

Lumea emoțională și socială a copilului este mereu plină de provocări, dificultăți, întrebări, dar și de oportunități de creștere cognitivă și umană. Printre altele, existența conflictului are în general o conotație negativă, în special prin filtrul adulților. Conflictul apare de multe ori într-un mod neașteptat, generează tensiuni, frici, anxietate, poate împărți elevii în două sau mai multe tabere, apar victimele și agresorii și, de cele mai multe ori, totul se finalizează cu un sentiment de disconfort, vină, nedreptate și pierdere.

În general, am învățat că un conflict aduce cu sine ceva rău, deteriorarea relațiilor, stres și diferențe de nedepășit, însă, în afara situațiilor excepționale, conflictul are multiple roluri, în special pentru dezvoltarea psihologică a copilului și adolescentului.

Cum trăiesc elevii conflictele

Reacții interne

Înainte de toate, biologic, conflictul este interpretat ca o amenințare și activează sistemul simpatic (creierul limbic) și astfel, indiferent de miză, corpul se dispune pentru răspuns: fugă sau internalizare și luptă.

Elevii trăiesc intern conflictul printr-o stare de agitație, preocupare, neliniște și au tendința să împartă lucrurile în alb-negru, bine-rău, pozitiv-negativ. De asemenea, experimentează sentimente de singurătate, furie, nedreptate, disconfort sau inadaptare. În general, vor încerca singuri să își soluționeze conflictele, apelând târziu la suportul unui adult.

Reacții externe

În plan extern, se văd alte reacții ale copilului la conflict: luptă, agitație psihomotorie, confuzie, agresivitate fizică și verbală, neatenție, probleme de comunicare sau de învățare, nerespectarea regulilor.

Toate aceste comportamente constituie deopotrivă modalități de răspuns în fața crizei aduse de conflict și în fața căruia copilul nu știe sau nu poate cum să intervină și mecanisme de apărare ale copilului, care încearcă să proceseze ce se întâmplă cu sine, cu celălalt și cu lumea.

Cauzele conflictelor în mediul școlar

Diferențe de opinii

Afișează idei, păreri, valori, judecăți diferite de ale celorlalți colegi

Inflexibilitate

Este rigid, inflexibil în legătură cu ale situații sau puncte de vedere

Nevoia de atenție

Simte că nu este văzut, ascultat, acceptat de către grup și intră în coliziune cu lumea, dorind atenție și afirmare

Lipsa autocontrolului

Prezintă un slab autocontrol al impulsurilor

Comunicare deficitară

Nu are abilități de comunicare asertivă, ceea ce poate răni latura emoțională a celorlalți, prin felul în care transmite informația

Modele negative

A văzut modele conflictive de relaționare sau rezolvare a situațiilor în familie, cerc de prieteni, alte medii, unde conflictul se termină cu tăcere prelungită, pedeapsă, resentimente sau agresiune

Beneficiile conflictelor în dezvoltarea elevilor

Oricare ar fi baza conflictelor, în general, accentul trebuie să cadă mult mai mult pe efectul sanogen al existenței conflictului în viața unui elev, și anume reparația și creșterea umană. O viață școlară sănătoasă nu este lipsită de conflicte.

Dimpotrivă, conflictele identificate și gestionate cu tact, răbdare și înțelegere față de ideile, emoțiile și ritmul de creștere al copiilor au capacitatea de a dezvolta în fiecare noi resurse.

Dezvoltare psihologică

Conflictele oferă oportunități de creștere cognitivă și umană, ajutând copiii să învețe cum să proceseze emoții complexe.

Învățarea rezolvării problemelor

Prin conflicte, elevii învață să găsească soluții, să negocieze și să ajungă la compromisuri.

Dezvoltarea empatiei

Conflictele îi ajută pe elevi să înțeleagă perspectivele celorlalți și să dezvolte compasiune.

Rolul adulților în gestionarea conflictelor

Copiii au nevoie de suportul adulților (cadru didactic, părinți, familia extinsă) în diverse forme: a-și înțelege sursa conflictelor, a exprima ceea ce simt cu o agresivitate în doze controlate și a vorbi despre evenimentele din viața lor, a se calma, a le oferi înțelegerea și siguranța că sunt ascultați și că totul are o rezolvare.

Este importantă viziunea pe care adultul o oferă copilului despre conflict: dacă părintele îl prezintă și îl trăiește ca fiind ceva firesc, parte din viață, tocmai pentru că suntem diferiți, copilul nu se va teme de conflict și va învăța să îl abordeze corect, cu discernământ și curaj.

Temperamentul la vârstele mici

Numim temperament caracteristica dinamico-energetică generală a personalității. Dinamică – deoarece ne furnizează informații despre cât de iute sau lentă, mobilă sau rigidă, accelerată sau domoală, uniformă sau neuniformă este conduita elevului. Energetică – deoarece ne arată care este cantitatea de energie de care dispune copilul și mai ales modul cum este consumată aceasta.

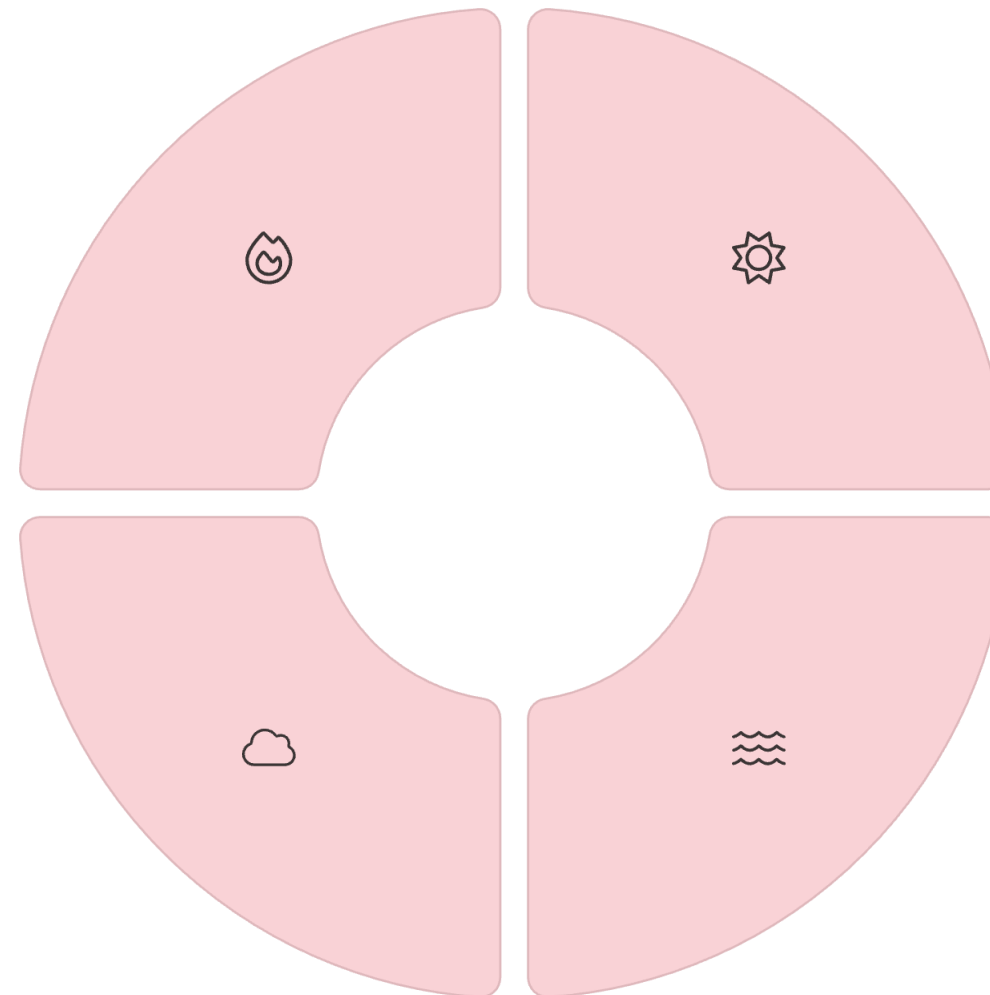
În „Dicționarul de psihologie”(1995), N. Sillamy definea temperamentul ca „un ansamblu de elemente biologice, care împreună cu factorii psihologici, constituie personalitatea”. În DEX, temperamentul este definit ca ansamblul trăsăturilor fiziologice și nervoase ale unei persoane, care determină diferențieri psihice și de comportament între indivizi: fire, energie vitală, avânt, elan, vioiciune.

Colericul

Are reacții emoționale puternice; este impulsiv și uneori violent; face risipa de energie, reușind însă să-și dovedească rapid capacitățile; este inconstant în relațiile cu ceilalți; are înclinație spre exagerare.

Melancolicul

Este emotiv și sensibil; are dificultăți de adaptare; capacitate de lucru redusă, dar obține un randament progresiv; inclinat spre reverie; puternic afectat de insuccese, se închide în sine; capabil de activități de migală.

Sangvinicul

Este vioi, vesel, bine dispus; trece ușor de la o trăire afectivă la alta; se adaptează rapid; fire comunicativă; ia ușor decizii.

Flegmaticul

Este calm; are sentimente durabile; caracterizat de răbdare și toleranță; se adaptează mai greu; meticulos, inclinat spre rutină.

Observarea temperamentului la copii

Temperamentul copilului poate fi observat încă de la vârstele mici în funcție de anumite particularități: plăcere, interes, nivel de activitate, frică socială, predispoziție la furie. În funcție de aceste observații ne putem face o idee despre cum să îi ajutăm pe copii să se adapteze la situații diferite.

Motricitate

Nivelul de activitate fizică, agitație, neliniște, somn pe care copilul îl are zilnic. Copilul agitat și energic are nevoie de activități care să-l ajute să-și consume energia.

Atenție

Abilitatea de a se concentra la o anumită activitate care implică sau nu elemente perturbatoare. Pentru a ajuta un copil care nu se poate concentra la o activitate este nevoie să alternezi activitățile ca durată și dificultate, astfel încât acesta să rămână concentrat pe ce are de făcut.

Distragerea atenției

Ușurința cu care un copil este distras de la o activitate sub acțiunea unor diverși stimuli. În acest caz este necesar să îndepărtăm elementele perturbatoare.

Stare de spirit

Pozitivă sau negativă, bucuria sau tristețea din vorbele și comportamentul lui. Dacă un copil se plânge permanent de activitățile pe care le desfășoară, de modul cum decurge un joc, este bine să ne folosim de jucăriile lui preferate sau de jocul de rol pentru a-i schimba starea de spirit.

Adaptabilitate

Ușurința cu care copilul se adaptează la situații noi sau modul lui de reacție într-o situație de criză. Dacă un copil se adaptează greu la situații noi, este necesar să-l informezi înainte despre ce urmează să se întâmple, să-l pregătești pentru situația nouă.

Plan senzorial

Nivelul de stimulare necesar unui copil pentru a reacționa la un anumit stimul. Dacă un copil nu tolerează să deseneze, să scrie, să picteze cu mâna, este necesar să-i dăm posibilitatea să folosească mânuși.

Luarea în considerație a particularităților temperamentale, aplicarea unor măsuri potrivite în vederea valorificării lor optime este o sarcină importantă a individualizării procesului educativ.

Mijloacele multimedia și importanța lor în activitatea didactică

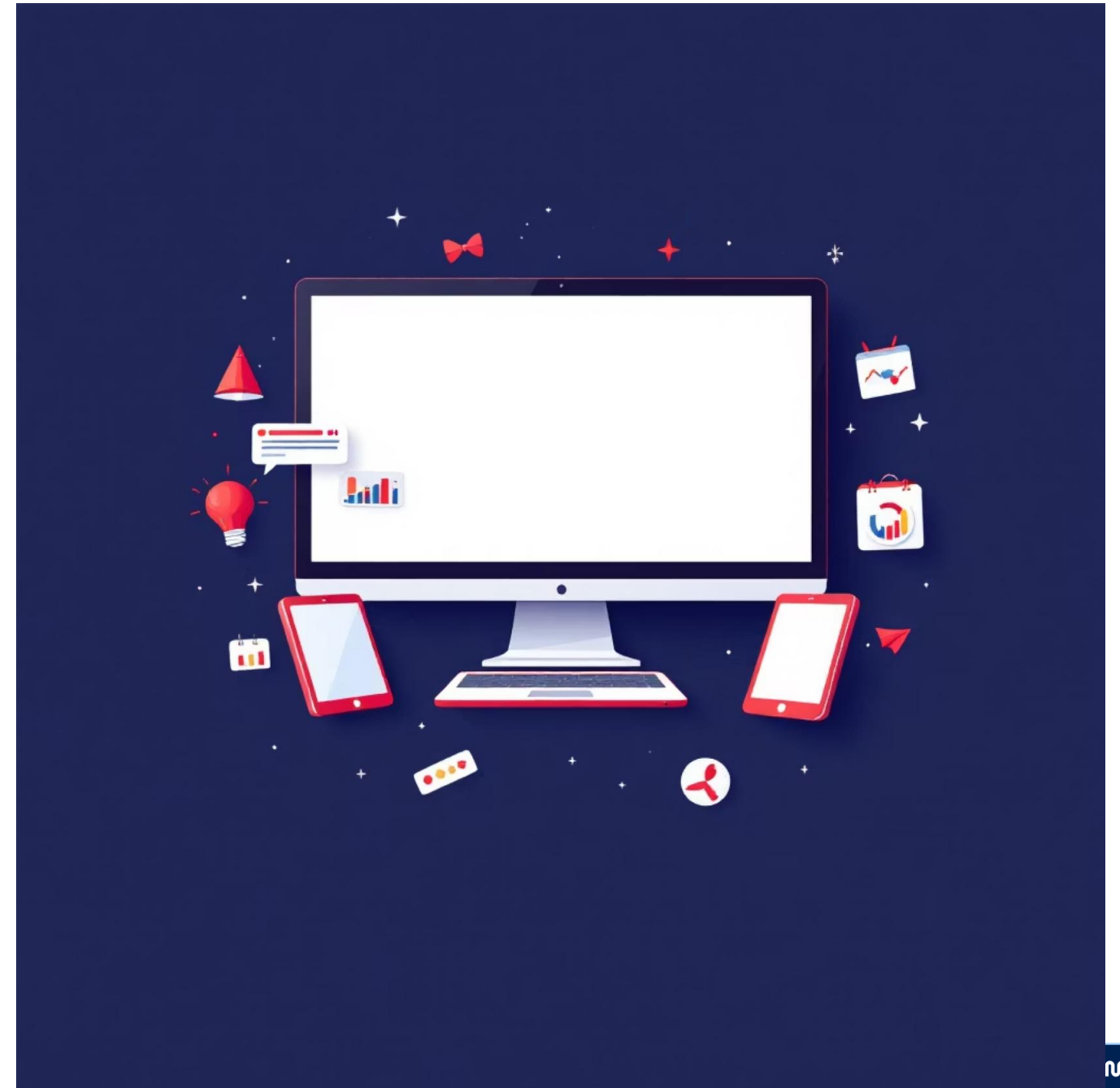
prof. înv. primar Prodan Adriana

În contextul actual al societății informaționale, educația trece printr-o transformare profundă, în care tehnologia joacă un rol esențial. Mijloacele multimedia au devenit parte integrantă a procesului didactic modern, oferind oportunități variate de predare și învățare, adaptate nevoilor și intereselor elevilor din generația digitală.

Ce sunt mijloacele multimedia?

Mijloacele multimedia sunt instrumente care combină text, sunet, imagine, video și elemente interactive într-o formă unitară, cu scopul de a transmite informația într-un mod captivant și eficient. Ele pot lua diverse forme – de la simple prezentări PowerPoint, până la aplicații educaționale complexe, platforme e-learning, jocuri educative sau materiale video și audio.

Aceste resurse contribuie la crearea unui mediu de învățare atractiv, interactiv și flexibil, în care elevul nu este doar un receptor pasiv, ci un participant activ la propria formare. Importanța mijloacelor multimedia în activitatea didactică este vastă și bine argumentată de numeroase studii pedagogice.

Beneficiile utilizării mijloacelor multimedia

Lecții dinamice și atractive

Lecțiile susținute cu sprijinul tehnologiei sunt percepute ca fiind mai dinamice și mai apropiate de realitatea în care trăiesc elevii, fapt care determină o implicare crescută în procesul de învățare.

Înțelegere și retenție îmbunătățite

Aceste mijloace contribuie la o mai bună înțelegere și retenție a cunoștințelor. Informațiile prezentate în format vizual și auditiv sunt mai ușor de reținut și de integrat în structurile cognitive ale elevului.

Adaptare la nevoile individuale

Un avantaj major îl constituie posibilitatea de adaptare a materialelor multimedia la nivelul și ritmul fiecărui elev. Într-o clasă eterogenă, în care fiecare copil are un stil propriu de învățare, tehnologia permite individualizarea actului didactic.

Totodată, mijloacele multimedia facilitează învățarea prin descoperire, prin joc sau prin simulare, ceea ce dezvoltă gândirea critică, creativitatea și autonomia elevilor.

Competențe dezvoltate prin utilizarea mijloacelor multimedia

Competențe digitale

Integrarea acestor mijloace în procesul didactic contribuie la formarea competențelor digitale, esențiale pentru adaptarea elevilor la cerințele societății moderne.

Personalizarea învățării

Aceste mijloace permit o mai mare personalizare a predării, sprijină autonomia elevilor încurajând învățarea independentă.

Feedback instant

Oferă feedback instant și corect sprijinind autoreglarea învățării.

Creativitate și gândire critică

Stimulează creativitatea și gândirea critică prin abordări interactive și provocatoare.

Temperamentul la vârstele mici

prof. înv. primar Crețu Cătălina

Numim temperament caracteristica dinamico-energetică generală a personalității. Dinamică – deoarece ne furnizează informații despre cât de iute sau lentă, mobilă sau rigidă, accelerată sau domoală, uniformă sau neuniformă este conduita elevului. Energetică – deoarece ne arată care este cantitatea de energie de care dispune copilul și mai ales modul cum este consumată aceasta.

În „Dicționarul de psihologie”(1995), N. Sillamy definea temperamentul ca „un ansamblu de elemente biologice, care împreună cu factorii psihologici, constituie personalitatea”. În DEX, temperamentul este definit ca ansamblul trăsăturilor fiziologice și nervoase ale unei persoane, care determină diferențieri psihice și de comportament între indivizi: fire, energie vitală, avânt, elan, vioiciune.

Caracteristicile temperamentului și tipurile temperamentale

Caracteristicile temperamentului

- Este o manifestare primordială a personalității (se constată încă de la naștere)
- Este latura cea mai puternică de înrădăcinare genetică
- Este constant – nu se schimbă pe parcursul vieții
- Este latura personalității cea mai ușor și repede constatabilă, în special la vârstele mici

Tipuri temperamentale

Încercările de clasificare a temperamentelor au fost numeroase. Tipurile temperamentale diferențiate de Hipocrat au rezistat de-a lungul timpului; clasificările uzuale delimitând în continuare patru tipuri temperamentale: coleric, sangvinic, flegmatic, melancolic.

Colericul

Are reacții emoționale puternice; este impulsiv și uneori violent; face risipa de energie, reușind însă să-și dovedească rapid capacitățile; este inconstant în relațiile cu ceilalți; are înclinație spre exagerare.

Melancolicul

Este emotiv și sensibil; are dificultăți de adaptare; capacitate de lucru redusă, dar obține un randament progresiv; inclinat spre reverie; puternic afectat de insuccese, se închide în sine; capabil de activități de migală.

Sangvinicul

Este vioi, vesel, bine dispus; trece ușor de la o trăire afectivă la alta; se adaptează rapid; fire comunicativă; ia ușor decizii.

Flegmaticul

Este calm; are sentimente durabile; caracterizat de răbdare și toleranță; se adaptează mai greu; meticulos, inclinat spre rutină.

Cum putem să observăm temperamentul unui copil

Temperamentul copilului poate fi observat încă de la vârstele mici în funcție de anumite particularități: plăcere, interes, nivel de activitate, frică socială, predispoziție la furie. În funcție de aceste observații ne putem face o idee despre cum să îi ajutăm pe copii să se adapteze la situații diferite.

Motricitate

Nivelul de activitate fizică, agitație, neliniște, somn pe care copilul îl are zilnic. Copilul agitat și energic are nevoie de activități care să-l ajute să-și consume energia.

Atenție

Abilitatea de a se concentra la o anumită activitate care implică sau nu elemente perturbatoare. Pentru a ajuta un copil care nu se poate concentra la o activitate este nevoie să alternezi activitățile ca durată și dificultate, astfel încât acesta să rămână concentrat pe ce are de făcut.

Distragerea atenției

Ușurința cu care un copil este distras de la o activitate sub acțiunea unor diverși stimuli. În acest caz este necesar să îndepărtăm elementele perturbatoare.

Stare de spirit

Pozitivă sau negativă, bucuria sau tristețea din vorbele și comportamentul lui. Dacă un copil se plânge permanent de activitățile pe care le desfășoară, de modul cum decurge un joc, este bine să ne folosim de jucăriile lui preferate sau de jocul de rol pentru a-i schimba starea de spirit.

Adaptabilitate

Ușurința cu care copilul se adaptează la situații noi sau modul lui de reacție într-o situație de criză. Dacă un copil se adaptează greu la situații noi, este necesar să-l informezi înainte despre ce urmează să se întâmple, să-l pregătești pentru situația nouă.

Plan senzorial

Nivelul de stimulare necesar unui copil pentru a reacționa la un anumit stimul. Dacă un copil nu tolerează să deseneze, să scrie, să picteze cu mâna, este necesar să-i dăm posibilitatea să folosească mânuși.

Luarea în considerație a particularităților temperamentale, aplicarea unor măsuri potrivite în vederea valorificării lor optime este o sarcină importantă a individualizării procesului educativ.

Concluzii privind mijloacele multimedia în educație

În concluzie, mijloacele multimedia reprezintă un instrument valoros și indispensabil în activitatea didactică contemporană. Utilizate cu discernământ și integrate în mod echilibrat în procesul educațional, ele nu doar sprijină învățarea, ci o transformă într-o experiență plăcută, eficientă și relevantă.

Rolul cadrului didactic este esențial în acest sens: acela de a alege cele mai potrivite resurse, de a le adapta la nevoile clasei și de a crea contexte de învățare în care tehnologia să sprijine, nu să înlocuiască, relația umană și autentică dintre profesor și elev.

Cum să introduci lecția de engleză

Modul în care un profesor începe o lecție are un impact semnificativ asupra succesului acesteia, deoarece stabilește tonul potrivit și ajută la implicarea elevilor și concentrarea atenției lor asupra subiectului zilei. Prima parte a unei lecții le permite, de asemenea, elevilor să se familiarizeze cu rezultatele așteptate ale învățării din sesiune. Dacă un profesor trece direct la sarcina principală a unei lecții fără o introducere sau un deschizător, există șanse mari ca elevii să nu fie pregătiți, făcându-le mai greu să atingă obiectivele lecției. În afară de activitățile de rutină efectuate în primele minute ale unei lecții, cum ar fi prezența, există multe modalități prin care profesorii pot condimenta începuturile lecțiilor lor. Iată câteva idei utile pe care le puteți folosi pentru a începe clasa dumneavoastră.

Metode eficiente de introducere a lecției

1

Folosirea temei pentru a inversa lecția

Tema este cel mai adesea atribuită pentru ca elevii să revizuiască conținutul cursului, să consolideze conținutul unei lecții tocmai predate sau pur și simplu pentru auto-studiu. Cu toate acestea, prin utilizarea unei abordări de clasă inversată, tema poate fi folosită ca o modalitate eficientă de a deschide o lecție. În abordarea inversată, elevilor li se prezintă subiectul lecției următoare prin temă. Într-o clasă inversată, conținutul temei poate fi livrat în multe forme. Aceasta poate include forumuri de discuții, o sarcină de cercetare sau texte de citit și ascultat. În clasă, o revizuire rapidă a conținutului acoperit prin temă poate fi făcută prin activități precum discuții sau teste.

2

Stabilirea unei provocări

O introducere mai puțin convențională a unei lecții ar putea fi să cereți pur și simplu elevilor să încerce abilitatea predată de la început. De exemplu, cereți elevilor să facă o prezentare la începutul unei lecții dacă obiectivul lecției este ca elevii să înțeleagă cum să facă o prezentare eficientă. Din completarea provocării, elevii ar trebui să poată reflecta asupra prezentărilor lor și să ia în considerare ce au putut face bine și care au fost deficiențele lor. Aceasta poate fi un punct de plecare din care să se obțină de la elevi ce cred ei că sunt componentele cheie ale prezentărilor de succes. Aceste reflecții ar trebui, sperăm, să se alinieze cu obiectivele de învățare ale lecției. Prin acest proces, ar trebui să devină evident pentru elevi relevanța și semnificația conținutului care va fi acoperit în lecție.

Tehnici creative de deschidere a lecției

Brainstorming

Brainstorming-ul este o modalitate foarte ușoară de a începe o clasă și este foarte simplu de făcut. Brainstorming-ul presupune obținerea a tot ceea ce știu elevii despre un subiect. Faci acest lucru scriind cunoștințele de fond și ideile elevilor pe tablă. Notează orice vocabular sau informație care este utilă pentru lecție. Încearcă să conectezi ideile sau conținutul împreună pentru a oferi elevilor o platformă de la care să lucreze. O modalitate excelentă de a face acest lucru este lucrul cu hărți mentale. Începe cu o idee centrală simplă bazată pe subiectul lecției, cum ar fi 'Viitorul', 'Călătoria' sau 'Haine'. Pe măsură ce obții alte cuvinte și idei de la elevi, adaugă ramuri la hartă și fă conexiuni între ele. Pentru a face harta mentală mai ușor de înțeles, încearcă să codifici informațiile pe culori.

Previzualizarea lecției

Previzualizarea lecției îi face pe elevi să se gândească la ceea ce urmează să studieze. Le permite elevilor să știe la ce să se aștepte în lecție, astfel încât să se poată pregăti mental, precum și să reducă orice anxietate pe care ar putea să o simtă. Explică obiectivele lecției și cum vor fi atinse acestea. Este, de asemenea, foarte important să explici semnificația obiectivului și cum va beneficia elevii. Cu alte cuvinte, spune elevilor cum lecția îi poate ajuta în situații din afara clasei. De exemplu, obiectivul lecției ar putea fi ca elevii să producă schițe ca parte a procesului de scriere. Unii elevi ar putea să nu vadă rostul acestui lucru și să îl considere o pierdere de timp. Dar prin simpla explicare a modului în care schițarea poate economisi timp și poate duce la eseuri mai bune și, în cele din urmă, la note mai bune, poate duce la o schimbare pozitivă în motivația elevilor. Deschiderea este o parte cheie a întregului cadru al lecției. Nu este ușor să salvezi o lecție care are un început prost, așa că este important să te gândești la modalități eficiente și interesante de a-ți deschide lecțiile.

Sursă: https://edtechbooks.org/btrtesol/designing_lessons

Puterea de a cânta împreună

Mai mult decât cântece și versuri

Când auzim „corul școlii”, de multe ori ne gândim la serbări, cântece de iarnă și repetiții după ore. Dar, în realitate, participarea la un cor înseamnă mult mai mult decât a învăța versuri și melodii. Corul este, poate fără să ne dăm seama imediat, o adevărată școală a lucrului în echipă și a disciplinei personale. Într-un cor, nu poți cânta doar cum simți tu. Fiecare voce are un rol bine definit, o linie melodică individual, însă armonia apare doar atunci când toate părțile lucrează împreună.

Disciplină și colaborare

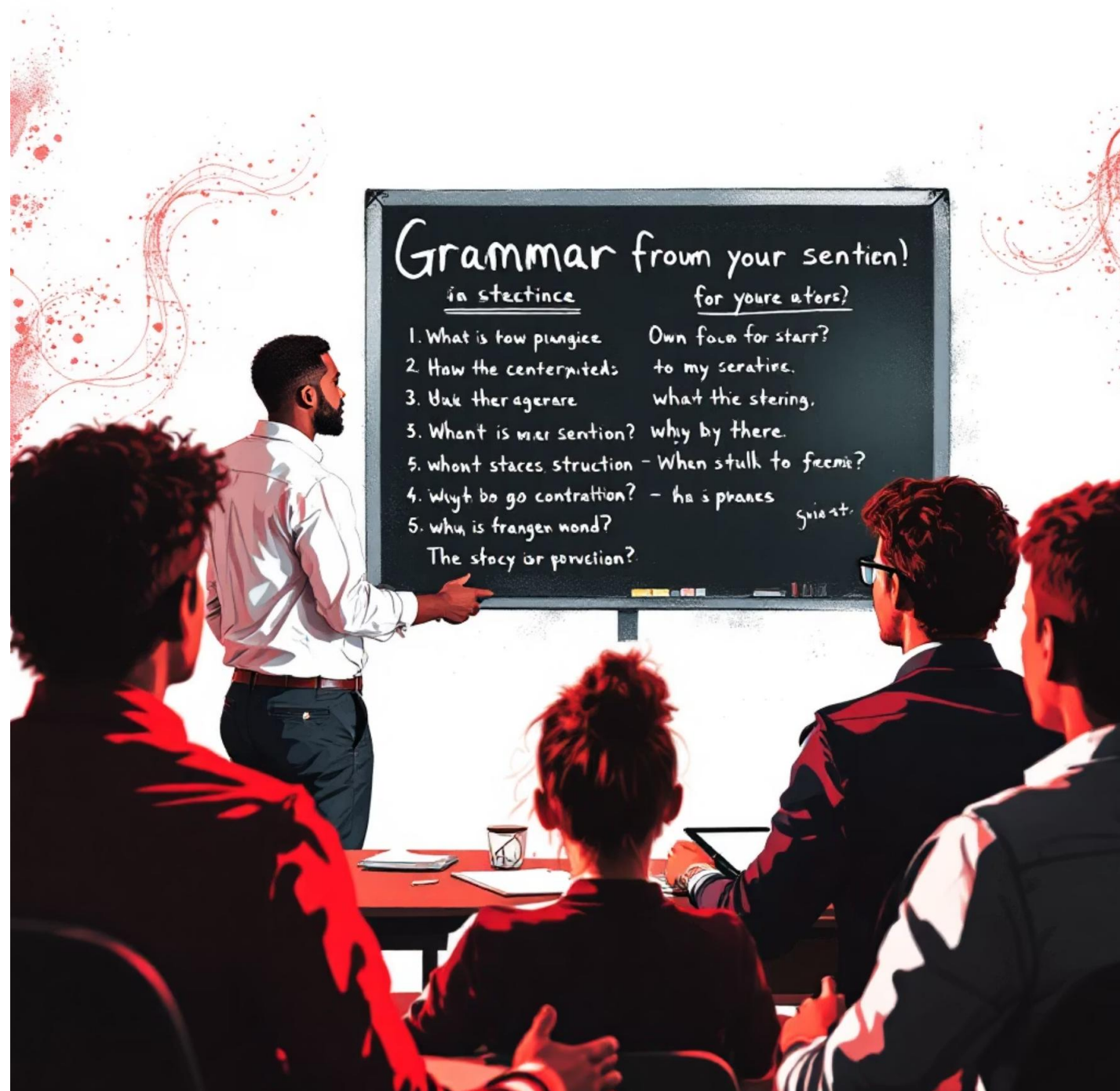
Asta înseamnă că elevii învață să asculte activ, să se adapteze, să își tempereze volumul și să intre la timp, pe ritm. Exact ca într-o echipă sportivă, succesul nu vine din individualism, ci din colaborare și sincronizare. Activitatea într-un corul/grup vocal presupune și disciplină. Nu doar că trebuie să înveți textele și să reții linia melodică, dar trebuie și să fii prezent la repetiții, să-ți respecti colegii și dirijorul, să-ți asumi greșelile și să încerci din nou. Prin această constanță, elevii își dezvoltă răbdarea, perseverența și concentrarea.

Încredere și bucurie

Încrederea – un alt beneficiu. Mulți copii care intră în cor sunt timizi sau nesiguri. Dar când simt că vocea lor contează, că fac parte dintr-un întreg, capătă curaj. Devin o piesă importantă dintr-un ansamblu. Corul oferă, așadar, ceva special: bucuria de a construi ceva împreună. Când vine momentul spectacolului și aplauzele se aud în sală, fiecare copil simte că munca lui a contat. Și asta face minuni pentru încrederea în sine.

Participarea la un cor înseamnă, așadar, o lecție de viață: cum să fii prezent, cum să respecti reguli, cum să colaborezi, cum să te autocorectezi. Iar toate aceste abilități se regăsesc mai târziu în orice domeniu – de la școală, până la viața profesională. Așa că, data viitoare când vedeți un grup de elevi cântând împreună, ascultați puțin mai atent. Veți auzi nu doar muzică, ci și spirit de echipă, muncă, încredere și bucuria de a fi parte din ceva frumos.

Dincolo de SUBIECT și PREDICAT sunt lecțiile care rămân

Orele de gramatică din școală nu sunt, pentru mulți, o amintire plină de entuziasm. Reguli rigide, analiză morfologică, propoziții complicate. "Care e subiectul? Dar predicatul?" — întrebări care, la vremea lor, păreau esențiale, dar care, în tumultul vieții

- Gramatica vieții

Când învățăm să identificăm funcțiile cuvintelor într-o frază, învățăm, fără să realizăm, să înțelegem structura lucrurilor. Că totul are un rol, că fiecare element dintr-un sistem contribuie la înțelesul întregului. Că nu există haos, ci logică. În viață, învățăm apoi să aplicăm aceeași logică: cine face acțiunea? Ce se întâmplă, de fapt? Unde greșim în formulare — sau în gândire?

- Disciplina detaliului

Analiza sintactică ne-a obligat să fim atenți la nuanțe. Să vedem diferența dintre un complement direct și unul indirect, dintre o propoziție principală și una atributivă. Poate părea inutil, dar această atenție la detaliu se traduce, mai târziu, în capacitatea de a citi printre rânduri, de a nu lua totul de-a gata. De a înțelege că, în viață, sensul nu este întotdeauna la suprafață.

- Puterea cuvântului

Studiind limba, învățăm fără să știm că ne antrenăm un instrument vital: cuvântul. Modul în care ne exprimăm influențează felul în care suntem percepuți, ascultați, înțeleși. Cuvintele potrivite, așezate bine într-o frază clară, pot deschide uși, pot calma conflicte, pot uni oameni. Nu este întâmplător că cei care știu să comunice clar par mereu mai siguri pe ei. În spatele acestei siguranțe stau, adesea, ani de exercițiu învățat din... gramatică.

Profilul absolventului de gimnaziu – o privire spre viitor

La finalul celor patru ani de gimnaziu, fiecare elev pleacă din băncile școlii nu doar cu un ghiozdan plin de cunoștințe, ci și cu o identitate în formare, o viziune despre lume și primele contururi ale unui drum personal. Ce înseamnă să fii absolvent de gimnaziu astăzi? Este mai mult decât o diplomă sau o medie generală. Un absolvent de gimnaziu este un tânăr încrezător, curios, capabil să gândească critic și să comunice eficient. Este o persoană care a învățat nu doar formule și definiții, ci și ce înseamnă prietenia, munca în echipă, responsabilitatea și empatia.

Cunoștințe și competențe

Un bun absolvent cunoaște elementele de bază din fiecare disciplină studiată: limba română, matematică, științe, istorie, limbi străine. Dar, mai important, știe cum să învețe, cum să caute informații, cum să pună întrebări și cum să găsească răspunsuri. Are abilități digitale, își exprimă ideile clar, respectă opiniile celorlalți și știe să-și argumenteze punctul de vedere.

Valori și atitudini

Pe lângă învățătură, școala modelează caractere. Absolventul de gimnaziu este un tânăr cu respect pentru diversitate, cu gândire deschisă și cu dorința de a contribui la binele comunității. Are încredere în el, dar și conștiința faptului că învățarea este un proces continuu.

Privind spre liceu

Pe măsură ce pășește spre următoarea etapă – liceul – absolventul de gimnaziu poartă cu el amintirile anilor petrecuți în școala generală: profesori care l-au ghidat, colegi care i-au devenit prieteni, momente de reușită, dar și provocări care l-au întărit. Toate acestea îl pregătesc pentru a deveni un adult responsabil, implicat și echilibrat.

Absolventul de gimnaziu este oglinda unei generații care învață să se adapteze, să gândească liber și să-și construiască propriul drum. Este începutul unei noi etape, dar și semnul că primii pași au fost făcuți cu încredere.

Bibliografie

1. Ministerul Educației – Profilul absolventului în curriculumul național. (<https://www.edu.ro>)

2. Institutul de Științe ale Educației – Profilul absolventului de gimnaziu, Ghid metodologic, 2018.

3. Strategia Națională pentru Educație 2015–2020 – Valori și competențe în formarea elevilor.

4. Sava, Simona – Educația și formarea caracterului în școala modernă, Ed. Polirom, 2016.

5. UNESCO – Education for Sustainable Development: Learning Objectives, 2017.

Aceste resurse oferă o bază solidă pentru înțelegerea metodelor moderne de predare, dezvoltarea competențelor elevilor și formarea profilului absolventului în contextul educațional actual. Ele reprezintă un punct de plecare important pentru orice cadru didactic care dorește să-și îmbunătățească practica pedagogică și să contribuie la formarea completă a elevilor.

Rolul școlii în prevenirea consumului de droguri

Pericolul drogurilor a luat amploare în societatea românească. Școala are un rol important în prevenția acestui flagel tot mai răspândit în rândul adolescenților. De la vârste tot mai fragede, tinerii sunt atrași să încerce și să descopere așa - zisele senzații. Cum poate interveni școala ca factor important în prevenție? O primă modalitate este informarea tinerilor și a părinților, alături de consiliere. Prevenția înseamnă, în primul rând, cunoaștere.

Denumirile folosite de adolescenți pentru droguri

Iată o listă cu denumirile folosite de adolescenți pentru droguri, actualizată și explicată pe înțelesul tuturor, cu accent pe slang-ul cunoscut în România și în mediile online:

1

Canabis / Marijuana / Hașiș

- Iarbă, Verde, Fum, Ganja, Mariana, Mary Jane, Bongu', Frunzuliță, Skunk, Weed, Joint, Blunt
- Forme: țigară rulată (joint), blunt (învelită în foi de tutun), pipă, bong, vapat

2

MDMA / Ecstasy

- Pastiluțe, Bombonele, Extasy, E, Molly, Dansa, Rățuște, Dragoste chimică
- Folosit în cluburi și festivaluri. Uneori combinat cu alcool sau LSD (Candyflipping)

3

LSD

- Trip, Gumiță, Plimbare cu mintea, Hârtie, Pictură, Tablou
- Vine sub formă de timbre, gumă, gel, picături

1

Ketamină

- K, Special K, Calvin Klein (cu cocaină), Tranșă, Tranchilizant de cal
- Inițial folosit ca anestezic veterinar

2

Cocaină

- Cocă, Pudră, Zăpadă, Liniuță, Albă, Coca, Speed
- Deseori amestecată cu alte substanțe (Speedball, Calvin Klein)

3

Amfetamine / Metamfetamine

- Speed, Cristal, Ice, Șurubelnița, Rachetă
- Asociate cu hiperactivitate, petreceri lungi

Continuarea listei cu denumiri de droguri

Heroina

- Brown sugar, H, Doză, Shoot, Lovitură, Tăcerea

Fentanyl

- Fenta, Fenty, Praful morții
- Extrem de periculos, mortal în doze mici. Deseori vândut ca heroină

Benzodiazepine (Xanax, Diazepam etc.)

- Benzo, Benzuri, Albastrele, Pastile de uitare, Zane
- Combinat cu alcool: risc fatal

GHB / GBL

- Drogul violului, Apa de râs, Gamma, Suc magic
- Deseori incolor și fără miros

DMT / Ayahuasca

- Spiritul pădurii, Visul, Portal, Zeul interior
- Drog psihedelic puternic cu efecte mistice

Substanțe noi (NPS - „droguri legale” sau „etnobotanice”)

- Batoane, Chimicale, Zombie, Zâmbărețul, Fumărici, Fluturașii
- Foarte periculoase din cauza instabilității chimice

HHC / THC / CBD (formă „legală” sau semilegală de canabinoizi)

- Vapatul, Pen-ul, HHC-ul dulce, Gumele HHC, Bomboanele legale
- Se găsesc în magazine sub formă de batoane, gummies, lichid de vape

Codeină + Sprite

- Purple drank, Lean, Siropul mov, Limonadă de vis
- Atrage prin „look-ul cool” și efectul sedativ

Combinații periculoase – slang popular:

- Speedball = Fentanyl + Cocaină
- Calvin Klein / CK blend = Ketamină + Cocaină
- Candyflipping = LSD + Ecstasy
- Hippie flipping = LSD + Psilocibină
- Chemsex = Cristal meth + GHB (în contexte sexuale)
- Tripping balls = experiență psihedelică extremă
- Crossfaded = alcool + marijuana
- Hot rail = Metamfetamină inhalată printr-o pipă fierbinte

Strategii de prevenție în școală

Un rol esențial este ca școala să ofere accesul la informare atât elevilor cât și părinților acestora. Adulții trebuie să devină sprijin pentru tineri. Programele educative abordate de școală trebuie să cuprindă informare completă, să fie adecvate vârstei.

Fiecare școală trebuie să dezvolte o strategie de prevenire a consumului de droguri, care să cuprindă și o echipă multidisciplinară la nivelul instituției. Implementarea de parteneriate, aducerea unor specialiști în școală și facilitarea unor sesiuni de discuții cu aceștia, invitarea unor foști consumatori care au reușit să iasă victorioși în lupta cu acest flagel, toate acestea reprezintă posibile acțiuni incluse în strategia de prevenție.

Recunoașterea semnelor consumului și resurse utile

Schimbări comportamentale

- Schimbări bruște de comportament, de la o stare de calm la agitație
- Regres în învățare
- Schimbarea cercului de prieteni

Semne fizice

- Ochi înroșiți
- Somnolență excesivă sau energie excesivă
- Neglijarea propriilor nevoi de îngrijire personală

Schimbări emoționale

- Agresivitate
- Iritabilitate
- Izolare

Pe lângă identificarea principalelor schimbări, școala va discuta cu familia. În cazul în care familia nu se implică, instituția de învățământ are obligația de a informa Protecția Copilului.

Resurse utile pentru cadrele didactice:

- https://educatieincluziva.wordpress.com/wp-content/uploads/2012/01/ghid_practic_cadre-didactice-consum-droguri.pdf
- <https://sv.prefectura.mai.gov.ro/wp-content/uploads/sites/26/2023/09/Material-CEPECA-07.09.2023.pdf>
- <https://preventis.ro/pentru-profesori/>
- <https://cnsm.org.ro/wp-content/uploads/2023/05/Ghid-pentru-profesionistii-din-educatie-Consumul-de-substante-psihoactive.pdf>
- <https://www.cjrae-valcea.ro/wp-content/uploads/2023/11/Necenzurat-Caietul-elevului.pdf>

Sportul, între materie școlară și pasiune

Pentru unii elevi, ora de educație fizică este un moment de relaxare și distracție. Pentru alții, e doar o oră în care trebuie să bifeze prezența. Educația fizică nu este doar o pauză activă între orele „teoretice”. Este o componentă esențială în dezvoltarea armonioasă a copiilor. Prin mișcare, elevii își îmbunătățesc nu doar condiția fizică, ci și concentrarea, starea de spirit și capacitatea de a colabora. Studiile arată că elevii activi fizic înregistrează performanțe mai bune și la alte materii.

Pasiunea pentru sport se construiește și prin activități extracurriculare: concursuri, evenimente sportive, campanii de promovare a unui stil de viață sănătos. În plus, atunci când sportul este promovat în școală cu aceeași seriozitate ca și celelalte materii, elevii îi dau o importanță mai mare.

Schimbarea discursului

- Încurajează exprimarea bucuriei mișcării, nu doar performanța
- Lasă copiii să încerce mai multe sporturi, pentru a descoperi ce li se potrivește
- Folosește jocuri și activități variate, nu doar sporturi clasice

Competiție sănătoasă

- Promovează cooperarea și jocurile de echipă
- Recompensează progresul, nu doar performanța
- Oferă spațiu și celor care nu excelează în sport – toți trebuie să se simtă incluși

Integrarea în cultura școlii

- Organizează evenimente tematice
- Implică elevii în organizare: afișe, promovare, interviuri cu colegi sportivi
- Colaborează cu părinții și comunitatea

Transformarea sportului în pasiune

Și totuși, ce anume face ca sportul să treacă de la simplă materie școlară la o adevărată pasiune? Mulți elevi percep ora de sport ca pe o obligație.

Profesorul carismatic contează enorm. Copiii își aleg adesea pasiunile după modelul profesorului. Un cadru didactic entuziast, empatic și activ poate inspira elevii să descopere bucuria mișcării.

Folosirea tehnologiei și a social media

- Creează provocări sportive online
- Publică videoclipuri inspiraționale sau tutoriale scurte
- Promovează sportivii elevi prin profiluri în revista școlii sau pe rețelele interne

Educația fizică pentru viață

- Discută despre beneficiile mișcării: somn mai bun, stres redus, energie crescută
- Leagă sportul de teme precum nutriția, echilibrul emoțional, gestionarea stresului

Metode și strategii pentru predarea limbii și literaturii române elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES)

Integrarea și sprijinirea elevilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul general este un element central al educației incluzive. În cadrul orelor de limbă și literatura română, trebuie adaptate conținuturile unităților de învățare, metodele și modalitățile de evaluare pentru ca fiecare elev, indiferent de particularitățile sale, să poată învăța și progresa. Elevii cu CES pot întâmpina dificultăți în înțelegerea textelor, exprimarea orală și scrisă, scrierea corectă sau memorarea informațiilor. De aceea, este esențială o abordare individualizată, flexibilă și diferențiată.

Principii fundamentale

- Crearea unui climat de învățare sigur, calm și previzibil
- Utilizarea unor instrucțiuni clare, scurte și repetate, dacă este necesar
- Adaptarea ritmului de lucru la nivelul de concentrare al elevului
- Oferirea unui feedback pozitiv, constant și motivant
- Colaborarea cu profesorul de sprijin, consilierul școlar și familia

Strategii și metode adaptate

Predarea limbii române pentru elevii cu CES presupune folosirea unor metode interactive, multisenzoriale și ușor de accesat:

- Predarea explicită: Explicații clare, susținute de exemple concrete
- Sprijin vizual: Utilizarea de diagrame, imagini, pictograme, hărți conceptuale
- Învățarea prin joc: Jocuri educaționale (memorie, asocieri, completări, rebusuri)
- Modelarea și repetiția: Modele clare de exprimare, care pot fi imitate și repetate
- Tehnici multisenzoriale: Activități care implică simțurile – vizual, auditiv, tactil
- Fragmentarea sarcinilor: Împărțirea exercițiilor complexe în pași simpli

Evaluarea elevilor cu CES

Evaluarea trebuie să fie adaptată nevoilor elevului și să urmărească progresul, nu performanța absolută. Se recomandă:

- Evaluări orale în locul celor scrise, dacă este necesar
- Itemi obiectivi (teste grilă, completări)
- Timp suplimentar pentru rezolvarea sarcinilor
- Evaluarea portofoliului și a progresului individual
- Forme simple de autoevaluare și evaluare între colegi

Predarea limbii și literaturii române pentru elevii cu CES necesită timp, asistența de specialitate și ajutor/asistent profesor, empatie, răbdare, adaptabilitate și o bună cunoaștere a nevoilor fiecărui elev. Prin utilizarea unor metode adecvate și strategii personalizate, profesorii contribuie la un mediu educațional incluziv, în care fiecare copil poate învăța și evolua în ritmul propriu.